

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **V. Y.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2009, č. j. 3 Az 2/2006 – 54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) se domáhá kasační stížností zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla stěžovateli ustanovena k jeho žádosti pro řízení o kasační stížnosti zástupcem advokátka Mgr. Dagmar Dřímlová.

Podle § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) může navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Tyto předpoklady městský soud ze zjištěných majetkových poměrů, které stěžovatel uvedl, seznal, proto mu ustanovil zástupce, na něhož náklady hradí stát.

Smyslem tohoto ustanovení je poskytnutí faktické a odborně fundované ochrany práv osobě, která by jinak měla být osvobozena od soudních poplatků a u níž je takové ochrany třeba, neboť jen tak lze v kvalifikovaných případech (za splnění § 35 odst. 7 s. ř. s.) dostat zásadě rovnosti, jež se promítá v zákonem výslovně vyjádřené zásadě rovného postavení účastníků podle § 36 odst. 1 s. ř. s. Má-li být tímto ustanovením založeno konkrétní subjektivní právo stěžovatele na odborné zastoupení osobou s právnickým vzděláním v řízení před soudem, pak toto právo je *a priori* právem na zástupce, jímž může být i advokát, nikoli však nutně právem na konkrétního zástupce, kterého osoba navrhuující ustanovení zástupce ve svém návrhu označuje.

V projednávané věci stěžovatel žádný relevantní důvod, který by bránil ustanovení zástupce, neuvedl. V kasační stížnosti ze dne 3. 12. 2008 stěžovatel požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce a tlumočníka pro řízení o kasační stížnosti, aniž by uvedl nějakou výhradu, resp. okolnost, k níž by soud měl při rozhodování přihlédnout. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2009, č. j. 3 Az 2/2006 - 54 byla stěžovateli ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Dagmar Dřímlová, se sídlem v Praze 6, Muchova 9/223.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, ve které uvádí, že nesouhlasí s usnesením soudu, protože v průběhu azylového řízení se několikrát změnil azylový zákon a kvůli špatné znalosti českého jazyka neměl stěžovatel možnost prostudovat tyto změny. Dále uvedl, že s politováním musí konstatovat, že nemá důvěru k advokátce Mgr. Dřímlové, proto prosí o ustanovení jiného advokáta. Dále uvedl, že pořád nemá práci, studuje češtinu, snaží se najít práci, církev mu poskytuje pomoc, bydlí s kamarády a nemá žádný majetek.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.; stěžovatel nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení; toto právo by náleželo žalovanému, ten však žádné náklady nevynaložil, proto mu je soud nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu